

[Kristen Amby.]

Mellemfinansiering gennem korte Laan, som netop skulde sættes ind, naar Renten laa saadan, at Obligationskurserne var lave. Det er en Tanke, som jeg ogsaa for min Del rent principielt gerne vil give min Tilslutning, fordi det er nu betænkeligt, at et Byggeri, der prioriteres netop, naar Kurserne ligger lavt, gennem alle de 60 Aar skal slæbe med den høje Rente.

Derfor kan jeg ogsaa godt sammen med det ærede Medlem Hr. Krag rose den højtærede Minister for hans Courage, en Courage, som det ærede Medlem sagde Forgænger ikke havde haft. Jeg forstaar herved ikke det ærede Medlem Hr. Krag som Forgænger, nej, jeg tænker paa den samme Minister, den højtærede nuværende Indenrigsminister, der jo ogsaa i 1931, 1932 og i Begyndelsen af 1933 var Indenrigsminister og havde med de Ting at gøre. Da havde han altsaa ikke den lykkelige Tanke, som han nu har faaet, men det er jo godt, man forbedrer sig. Det er i hvert Fald glædeligt, at han nu, hvor vi staar i en akut Situation, der meget minder om den, vi af andre Aarsager var kommet ind i i 1931, 1932 og 1933, har fundet denne Vej. Man skal jo ogsaa lære, saa længe man lever; nu lærer man, at man eventuelt kan afvende Ondet ad denne Vej.

Det er rigtigt understreget — jeg skal ikke sige meget derom —, at Forholdene med Hensyn til det Byggeri, der bliver finansieret gennem disse kortfristede Laan, har man ingen Sikkerhed for — det har det ærede Medlem Hr. Krag Ret i — er forbedrede paa det Tidspunkt, hvor de kortfristede Laan skal afløses af de lange normale Laan. Men vi har formentlig og forhaabentlig ogsaa en villig Rigsdag og en fornuftig Minister til den Tid, saa skulde det ligge nogenlunde som nu eller maaske endnu værre, saa maatte man vel, idet det er ganske klart, at disse Obligationer skal indfries efter de 3 Aars Forløb, eventuelt gennem Lovforanstaltninger lave en Slags Forlængelse. Men i øvrigt er Livet jo saadan indrettet, og heldigvis da, at man kan ikke blive fri for enhver Risiko. Det skal vi heller ikke være. Vor Opgave er vel at hjælpe over Dagen og Vejen.

Enkeltheder kan bedst diskuteres i et Udvalg; jeg forstod paa det ærede Medlem

Hr. Krag, at Venstre gerne saa dette Lovforslag, selv om man vilde behandle det med al Velvilje, henvist til et Udvalg, og det er vi fra vor Side ogsaa indstillede paa. Der er derfor ingen Grund til at debattere Enkeltheder.

Der er blot en enkelt Ting, som jeg gerne allerede nu vilde have Klarhed over. Det er sagt, og det er rigtigt, at dette Lovforslag skal hjælpe det Byggeri, der er i Gang og ikke er færdigprioriteret, men at det desværre ikke betyder noget over for det kommende Byggeri, det egentlige Nybyggeri. Men dette fremgaar nu ikke helt klart af § 3, for ganske vist kan Forslaget kun hjælpe et Byggeri, der er fuldført inden 1. November 1940, men der er ikke sat nogen Grænse for, hvornaar Byggeriet kan paabegyndes. Det kunde jo tænkes, at Loven bliver vedtaget inden Jul, og at et eller andet stort Konsortium — vi har jo adskillige af dem baade af den ene og den anden Art — satte et Byggeri i Gang, fordi de havde alle Planerne færdige, skal vi sige umiddelbart efter Nytaar, og at det saa satte stærkt Pres paa for at kunne blive færdigt inden 1. November 1940. Det er mig saaledes bekendt, det kan jeg da godt nævne straks, at det saakaldte, jeg understreger saakaldte, sociale Boligbyggeri, der arbejder med Planer om store Karere her i København, netop paatænker at begynde Byggeri af meget omfattende Karakter til mange, mange Millioner Kroner. Jeg vil jo nødig se, at det blev et saadant enkelt eller enkelte Foretagender, der lagde Beslag paa de 35 Mill. Kr., der her kan være Tale om. Jeg synes derfor, selv om jeg ikke mener, man helt skal udelukke Muligheden for, at visse Arter af egentligt Nybyggeri kan falde inden for Loven, Smaaparcelsbyggeri og andet, at man skal fastholde, at denne Lov skal fortrinsvis, saa at sige helt og holdent, være til Hjælp for det Byggeri, der er paabegyndt før Lovforslagets Fremsættelse — vi kan ogsaa sige, før den Situation indtraadte, som Lovforslaget tager Sigte paa.

Det ærede Medlem Hr. Krag havde den Frygt ved Siden af visse andre Betæneligheder, at paa det Tidspunkt, hvor disse kortfristede Laan skulde afløses af normale Laan, vilde der blive et meget stort Udbud paa Obligationsmarkedet, idet der